

Моніторинговий блок представлено узгодженими критеріями оцінки результатів організації профільного навчання, якості освітнього процесу, процедур виміру рівня задоволеності результатами організації навчання старшокласниками, оцінки результатів профільного навчання їхніми батьками тощо.

Незважаючи на те, що у практичному моделюванні мережевої організації профільного навчання в освітньому окрузі одні керівники надавали перевагу управлінському блоку, інші — інформаційному, спільними були завдання, що стосувалися ефективного використання ресурсної бази, кадрового та науково-методичного забезпечення.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОНТЕКСТ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ У ОСВІТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

М. О. Топузов, к. екон. н.

Виявлено, що трансформаційні процеси у різних сферах суспільства перебувають у тісному взаємозв'язку із закономірностями становлення сучасного етапу його розвитку — інформаційного суспільства — і значною мірою детерміновані ними. Таким чином констатуємо взаємозалежність між інформаційною, освітньою та економічними галузями, що полягає у запровадженні інформатизації, інформаційних процесів і різних сучасних інформаційних інструментів, використанні інформаційних технологій, управлінських інформаційних систем, АСУ, інформаційних ресурсів управлінського та освітнього призначення задля сприяння вирівнюванню дисбалансу між традиційними та інноваційними векторами їх розвитку, випередженню й подальшому зростанню інформаційно-комунікаційної взаємодії в інформаційному суспільстві. Дж. Стіглер у другій половині ХХ ст. розробив концепцію вибору в умовах невизначеності, що в цілому зводилася до загального випадку неокласичної моделі вибору в умовах досконалої інформації, тим самим започаткувавши зародження економічної теорії інформації, концепцій побудови інформаційного суспільства та його складників.

Сучасні концепції інтерпретують інформаційне суспільство на основі аналізу конкретних пропозицій ринку, інформаційної індустрії, споживачів послуг, що актуалізує спрямування державної політики на максимальну координацію дій задля розроблення та по-

дальшого використання на всіх рівнях розвитку суспільства новітніх інформаційних технологій, економічно-організаційних механізмів інформатизації та інформаційно-економічної діяльності та сприятиме економічному і соціальному зростанню.

Сучасна інформаційна парадигма потрактовує інформацію низкою категорій, що дають змогу розкрити сутність економічно-організаційного механізму інформатизації:

- інформаційний ресурс, або фактор виробництва, що змінює технологічні процеси;
- інформаційний ресурс, який ретранслює знання про довкілля і суб'єктів, які в ньому діють;
- інформаційне поле, що дає стандартні уявлення (стереотипи) про соціально-економічні та інші процеси;
- інформаційні процеси, що дають новітні, досі невідомі, інноваційні уявлення про соціально-економічні та інші процеси;
- продукт виробничої діяльності людини;
- товар в ринковій економіці, що має свою ціну;
- винятковий ресурс, який враховує можливості потенційного споживача.

Як бачимо, у цій інформаційній парадигмі, або системі економічних категорій, відсутні, на наш погляд, такі з них, що стверджують:

- інформація є змістовим елементом у соціально-економічних процесах;
- інформація є основою функціонування економічної системи, адже завдяки їй запускаються механізми простого відтворення, наприклад, інформація про цінові коливання викликає певні дії агентів ринку;
- інформація є фактором, що трансформує соціально-економічні процеси, видозмінює їх, даючи сигнал про зміну суспільних цінностей, що відбулась в результаті консенсусу мас і мети.

Виходячи з міждисциплінарних засад розгляду предмета дослідження, *доведено*, що інформація втілює в собі ознаки різних рівнів розгортання економічної системи: 1) інформація становить сутність технологічного способу виробництва та виражає причинно-наслідкові зв'язки, що рухають його розвитком; 2) її можна розглядати: а) як специфічний товар міжнародного обміну, б) як середовище міжнародного бізнесу, в) як міжнародний фактор виробництва, г) як фактор модифікації соціально-економічних, інституціональних, соціокультурних й інших форм у соціумі, д) як основу управлінських і професійних та трансформаційних освітньо-економічних процесів у різних сферах суспільства.

З'ясовано, що нині змінюється сутність і роль управлінської системи в освіті, особливо під впливом того універсуму, який нині іменують новою інформаційною економікою, що знаменує собою транснаціональну відкритість, мобільність, комунікативність та гнучкість реагування на виклики інформаційного суспільства.

Зміст трансформаційних процесів у соціумі, освіті та економіці переважно визначається закономірностями становлення інформаційного суспільства, а найважливіші складові інформаційного суспільства пов'язані саме з підвищенням ролі процесів інформатизації, комп'ютеризації й розширенням сфери застосування інформаційних технологій у різних сферах людської діяльності, зокрема й громадської, управлінської, освітньої, економічної та іншої. Визначальною особливістю сучасного суспільства стає зміна статусу інформації, перетворення її на основну цінність у професійній та іншій діяльності людей. Шлях інформації до споживача (збирання даних, переробка та збереження, зрештою передача інформації) безпосередньо пов'язаний з процесом управління. Інформаційні технології виступають як засоби обміну інформацією та її смисловим значенням між суб'єктами, дають змогу оптимізувати інформаційні процеси, починаючи від підготовки інформаційної продукції та завершуючи моделюванням і прогнозуванням соціально-економічних механізмів і процесів інформатизації.

Як висновок, динаміка розвитку економічної галузі засвідчує на-самперед інформаційне ускладнення її підсистем і секторів, тобто інтелектуальна інтерпретація стає визначальним чинником у її розвитку. Викладене вище дає можливість виокремити функціональну й інтелектуальну інформацію як вагомі у змісті сучасних економічних інновацій.

Оскільки інновації детермінують подальший поступ виробництва, на сучасному етапі розвитку інформаційних технологій саме організаційно-економічний механізм інформатизації не лише уможливорює прийняття об'єктивних корпоративних управлінських рішень, але й забезпечує можливість спрогнозувати подальший поступ освітньої й економічної систем на засадах інформатизації.